

140

26

अथ

महालक्ष्मीव्रतकथा ।

१४०

२६

Mahalakshmi Vrat Katha

म० ल०
॥१॥

ग०

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरवे नमः ॥ अथ महालक्ष्मीव्रत
लिख्यते ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्वस्मान्नत्वा जपुः सर्वेश्वर्य
सुखप्रदं ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ दुर्वारिव्रतं देवैर्यथारिषे त्रिवि
धं वैश्वे ॥ एतदेव कृतस्पादौ देवं द्रुपदं ॥ २ ॥ तस्य वा
क्यं ततः श्रुत्वा स मुनिप्रत्यक्षापितः ॥ नारद उवाच ॥ पुरंदर
राय पूर्वपुरमासितं शुभान्वितं ॥ ३ ॥ रत्नगर्भं नवद्वारि यत्र
रत्नाढ्यं रुधिरं ॥ यत्रांशना जनायां गमुं लोकं च न शायकै
त्रौ लोकं स्ववसं चक्रदेवः कुसुमसायकः ॥ ४ ॥ चतुर्वर्गजनी
यत्र यत्र विश्वं विनृपणं ॥ ५ ॥ विश्वकर्मापि यद्विष्टं पय

॥५०॥
२६

म०

गा

॥१॥

तस्य ५

तन्निशंशिरः॥ तत्र नवं नमहिपालो मंगलो मंगलालयः॥
चिल्लेदेविषिया दुर्नगैः कावन्नवह॥ अन्यानुचौलदेविष्या
महिखीसायशस्विनी॥ ७॥ एकदा मंगलाराजाचौल
देवीसहायवान्॥ प्रासैदसौषरारूढस्थलिमेकाप्रपश्य
तः॥ ८॥ तामालोक्यमहिपालः स्मरस्मेरमुखो ब्रुजः॥
चौलदेवीं प्रणिप्राह दंतघोतदिदुःखः॥ ९॥ पंकलाक्षितवेद्या
नंकांतिनंदितनंदनं॥ कारयामितयोदिष्टत्रोद्यानप्रकारं
यत्॥ १०॥ संपन्नंचतदुद्यानं नानादृमलताभितं॥ नानारश्मक
संयुक्तं नानावृत्तिममालुलं॥ ११॥ तत्रागत्य महाकोलोस्तनुव्या

॥२॥७

॥३॥

स्तननसुल॥पंकपावट्थनाकारश्चसुराक्षितलोचनः
॥१॥दंष्ट्रावकृष्टवंदार्कप्रयोजनधरधनिः॥उद्धाननन
यामासनानावृक्षसमाकुलो॥१३॥कांश्चिदुत्पाठयामा
सपादननम्पा॥१४॥उनंदन॥कांश्चिद्वत्तपहारेणकांश्चि
दंगप्रहर्षणे॥१५॥कांश्चिच्चुखानविद्वान्काञ्चवापिच
कर्षणः॥जघानकाश्चित्युत्तररक्षकानंतकोयथा॥१५॥त
द्रुक्तीतिविज्ञेयाजगुर्धनकः॥१६॥सन्नयास्तस्पवर्तंतमुंचु
स्तनपतेपुरः॥१७॥तदाकर्णितनोराजांक्रोधारुरीति
लोचन॥वधायदंष्ट्रिणस्तस्पसंदिदेशाखिलंवर्त॥१८॥

पा ४

रु

न
३

ततश्चाचालनरूपा लस्त्रिगुंडगालितैर्गजेः॥ अथाक्ता वयमहिंस
नी वाजिवंदस्तान्तरां॥ १८ चालनं नखितान् नखैस्तान् स्पंदने
द्यमरुद्गणैः॥ पतिव्रंता महाध्यानैः परयोरिव लिङ्गादिशः॥ १९ ततो
गाढं समावृत्य तदुद्धानं नरेश्वरः॥ उवाचैवेति ध्यानैर्दिशो
मुखरयंदशः॥ २० पथियस्व वराहो यं प्रयात्युपवनांतिकं त
स्या वरं शिरश्चेदं विदधामि रिपुं रिवा॥ २१ तस्य नृपस्य स्त
दाक्यं समाकर्ण्य सशकुरुः॥ जगामास्यैव मां एवास्मिन् श्रे
ष्ठितं यथा॥ २२ ततः स शूकरा सक्ताः सकेया हं कर्मपाकतः रा
सश्चित्ररथस्ते ब्रह्मणा सृष्टिकर्मणा कोलोन्नवती मेदि

ने ९

॥३॥

म० ल०

गंधर्व०

अप्रतापव्रं॥ व्रीडाकलैकितस्येन्दु मार्गतस्येवसागमत२३
गत्वाथविपिनंघोरं सिंहसारं देहसंकुलं॥ तमात्रतात्रहिं
शाखागुरुविराजितः॥२४॥ मिलिमंकारसंज्ञारवाचालित
दिगंतं॥ तत्रैकचेतास्तं पश्यन्मुहुर्बभूवममरूपतिः॥२५॥ कोलो
वत्नामवाप्यायसो नवद्राजसंनुखं॥ नष्टेनसोवधी
कोलं वज्रेणाद्रियया नवान्॥२६॥ अथव्योन्निविमानसुः स्म
रसुंदरविग्रहः॥ कोलरूपं परित्याज्यसौ ब्रवीन्मंगल्यो नृपं
॥२७॥ स्वस्मस्तु ते महिषात्स्वया मुक्तिः कृता मम॥ तदा कर्तव्यं
तांतये नाहं जात इदं॥२८॥ एकदो देवता वंद्येव तः मलासर्गः

तात्पर्य

॥३॥

क

चंचलुटादिनिस्तानैः खड्गैः सप्तमि स्वरेः ॥ ३२ ॥ मं ~~...~~ दि
 त्रिस्त्रिनिर्गमैः मियमा मयनप्रः ॥ नानास्थानैः गुरोपेतं
 मश्रोवि दीतमुत्तमं ॥ ३३ ॥ गायमानाच्युतस्थानात्ततोहं
 कर्मपापजः ॥ रामश्चित्ररथसेनब्रह्मणास्तृष्टिकर्मरा
 कोत्थोत्तेवतिमेदिव्यं मुक्तिस्तोतयदास्तदा ॥ निजितास्त्रि
 लक्षपालोमंगलोस्त्वाहनिष्पति ॥ ३४ ॥ ~~...~~ घटितं स
 र्वत्वप्रसादान्महिपते ॥ तद्गुहाणावरंरूपदेवस्यापिचदु
 र्त्तनं ॥ ३५ ॥ महालक्ष्मिवर्तदिव्यं सर्वकामफलप्रदं ॥ तत्र
 स्वसार्वभौमलंतेनराज्यमवाप्स्यसि ॥ ३६ ॥ उत्तेचं नृप

नारदः

तिवित्ररथो गंधर्वसत्तमः ॥ अतद्दीनं गतस्तुष्टः शरत्कात्
 ईवांबुदः ॥ ३५ ॥ अथ मंगलरूपाल पार्श्वस्थं द्विजमाकुलः ॥
 विलोक्य वटं किंचित्कक्षा निक्षिप्तशं बलं ॥ ३६ ॥ उवाच
 मधुरां वाचंस्मिन् तपूर्वां शुचिस्मृतां ॥ दिवस्त्वंदानं वस्त्वा
 वायस्यो वाराक्षसो यवा ॥ ३७ ॥ तथा वद वटो कस्मात् किं स
 र्थं त्वमिहागतः ॥ श्रुत्वा तिरूपतिं विप्रप्रा हृत्वेद्देरा संभव
 त् ॥ ३८ ॥ अहं सार्द्धं त्वया या तस्वमादि रायघो चितं ॥ राजा
 यतमुवाचे दंत्वं वटो नू तनायकैः ॥ ३९ ॥ अपययी एविधा

याश्चं तूर्णी तोयं च पायय ॥ अथ विश्राम नृपालं बट्कोष
टपादपे ॥ १० ॥ तथा कुतंतुरगश्च समागुह्य महामतिः ॥ ज
गापक्षिदोषेण यत्रास्ते सुंदरं सखः ॥ ११ ॥ कर्मलैकवि
लासेन रथांगा नरतो न च ॥ वनमालालयत्वेन दध्या
नारायणीं तनुं ॥ १२ ॥ न जवायुमुतोद्योगं अपक्षारवि
षवर्जितं ॥ नासिकागस्त्य नृक्षे स्मार्तिप्रसन्नं सागराधि
का ॥ १३ ॥ एकेवधा स्यत तत्रास्वै पृष्टादुत्तीर्यत स्य स ॥ न तु
दिष्टु नीरीशा यतस्यैव सरसरत्ते ॥ १४ ॥ दिव्यवस्त्रप
रीच्यानं दिव्यां नरणां मन्त्रिणं ॥ कथयंतं कथां दिव्यां स्त्री

म. न.

॥५॥

एतौ सार्धमपस्यता ॥ ५॥ उपश्रुत्वा च तं सार्धं तद्वृत्तां वन्य
वेदयेत् ॥ कुत्तां जतिरिति प्राह बटुर्मधुरया गिरा ॥ ६॥
एतत्किं कीयते सार्धं त्वया ज्ञेयं परं एवै ॥ को फलं को वि
धिः चास्य तन्मे ब्रूहि यथा तथं ॥ ७॥ श्रुत्वेति तमुवाच वेदे
सार्धं कुरुणामा निवृत्तां ॥ श्रुत्वा विप्रकथा मेतां श्रद्धां तति
समन्वितं ॥ ८॥ ग्रामया प्रकृतिः शक्तिः त्रैलोक्ये परिगो
यते ॥ वृत्तमेतन्महा लक्ष्म्या स्तस्याः सर्वफलं प्रदं ॥ ९॥
आकर्णीयविधी चास्य कथ्यमानं मया वटो ॥ नादेमा
सिताष्टम्यां तारं ज्ञोस्य विधीयते ॥ १०॥ प्रातः षोडश

॥५॥

हचस्तु प्रक्षाल्यो धि कौ सुखं॥ जं हुषावरणं चैव मंत्रस्त
नंतथैव च॥५१॥ मुखप्रक्षालनं चैव कुत्वा च मंत्रतीनर
उषोऽशसंसि ग्रथिषोऽशसंयुतं॥५२॥ मातति पुष्पक
र्षरचंदनागरुचर्चितं॥ तक्ष्मै नमो यमंत्रेण ग्रंथिग्रं
थ्या निमंत्रितं॥५३॥ धनधान्यधरां चर्मकीर्तिमायुयश
प्रियां रुगान् दंतिनः पुत्रान् महा लक्ष्मीं प्रयच्छ मे॥५४॥
मंत्रेनानेन बद्धा यदोरकंदक्षिणोकरे॥ कांडोषोऽ
शादायदूर्वायाश्चाक्षतानि च॥५५॥ एकचिंतं कथां श्र
त्वा पूजयेत्ते श्च दोरकीं॥ ततस्तु व्रतमारुन्ध मा वस्पाद

सिताष्टमो ॥५५॥ ताव प्रक्षपत्य तद्धुपादादिनां कथां तथा
 शृणुयात् प्रत्यहं विप्र तत्संख्ये रक्षता दिनिः ॥५६॥ कृष्णाष्ट
 मो प्राप्य नक्त काले जितेंद्रियः स्नातः शुक्रोर्वधरो वति
 रजागृहं व्रजेत् ॥५७॥ ततो पविश पर्वीस्य चारुधौता
 शनौ परि ॥ श्रुत पत्रे लिखेदष्टदत्तं कमलमुत्तमं ॥५८॥
 ऐंद्रादिशक्ति संयुक्तं पार्श्व पात्रं संकेसरं ॥ कर्णिका
 यां ततो लक्ष्मी कर्पूरक्षौ दयां दुर्गं ॥५९॥ अत्र वसु परि
 धानं सर्वा वरदात्तं चित्रं ॥ पंकजासन संस्थानं स्मेर
 वन सरोरुहं ॥६०॥ शारदेन्दु कला कोतिस्त्रिगुणैर्त्रां व

अथ

२३

३

॥६॥

गुणुं जां॥ पद्मयुगा मम यदांवरत्नग्रकरं बुद्ध्यां॥ ६२॥ अमिं
तोगजयुगे न सिंघा नानां यदां बुद्ध्यां॥ सिचिं त्ये वति रे दे
वी कर्पूरं रुचं दने॥ ६३॥ ततस्त्वा वाहनं कुर्यात् मंत्रेणान
न सुव्रती॥ महात्मा ह्यसौ स मागधु मयना न पदादिह॥ ६४॥
पञ्चोपार्च्यै र्पुजयेत् त्वदर्थं देवी सै न ता॥ ६५॥ इति आवा
हनी॥॥ आत्मा स्तो हि कल्पितः कमलं कमला तये कमले
कमले स्मितं स्थितिं मकपद्या कुरु॥॥ ६६॥ इति स्थापनं मन्त्रा
गंगादिसलिला धारं नाना मंत्राभि मंत्रितं॥ दूरयात्रा श्वमह
रं प्रयंतु प्रतिग्राह तां॥ ६७॥ इति मन्त्रं॥ मन्त्राचल मन्त्र तं नाना

७॥

यन्त्रकस्येवितं॥ शितलं बहुला मोदं च दनं प्रतिगृह्यतां
इति चंदनमंत्रः॥ मित्तत्परि माला मोदं मतालिकु
लसंयुतं॥ नंदनोद्यानसंस्तुतं पद्मायेकुसुमं नमः
इति पुष्पमंत्रः॥ गंधसंज्ञारसंस्तुतं नानावस्तुसमुद्भू
तं॥ सुरासुरनरानंदिधूपं देवी गृहाण वै॥ ७॥ इति धू
पमंत्रः॥ माँई मंतारखंडं चंडुविकाग्नि तेजसा॥ निधा
नं देवि दीपो यं निर्मितस्तव भक्तितः॥ दीपः॥ देवता
लय पाताल लक्ष्मता ध्याव्यतां॥ षोडशाकारसंज्ञादं
नैवेद्यं नमः श्रियां॥ नैवेद्यं स्नानादिकं विधाय य

३

॥ ७॥

तः शुद्धिर्वाप्यते ॥ तदेव देवता चाममहा लक्ष्मी वी
धीयते ॥ अत्र च मनः ॥ पाताल तल संस्तवदनां प्रोज
नपरां ॥ नानागुणसमा विर्या तौ कल देवी ते नमः ॥
तौ कल ॥ तंतु संतान संयुक्तं कल्याण शल मिति ॥ सर्व
मार्गं श्रेष्ठं वसनं परिष्कृतं ॥ वस्त्रं ॥ विष्टं वस्त्रं
सिद्धिं प्रचक्षते चक्रं तथा वरे ॥ लक्ष्मी देवि यथा सि
त्वं मम नित्या तथा जव ॥ ७६ ॥ प्रार्थनां ॥ उत्तमार्थं दो
कं वा हो लक्ष्मी पार्श्वे निवेदयेत् ॥ लक्ष्मी देवी गृह
पालं दोरकं यन्मया धत्तां ॥ ७७ ॥ व्रतं परं तां या

रुपालु र्था मयीत्व पा॥ दोरकोत्तरपा मंत्रः॥ नानाप्र
 कारपूजाचकार्यीतौर्गत्रिकादिना॥ १२॥ कथां प्रवृत्त
 सुवर्णचदस्ताचार्याय दक्षीणां॥ एवं निवृत्य विधिव
 न्पूजनं वद्वक्त्रियः॥ १३॥ चातुर्वर्ण्य देवाच य
 थाशक्त्या च दक्षिणां॥ दीपान् स्तोत्रं शपिंडां श्रृंगो
 धरमा च द्विजातये॥ १४॥ दत्त्वा तत्संस्तु कान्नुक्त्वा रा
 त्रौ जगतां चरेत्॥ चंद्रोदये यस्य ज्ञाते दद्याद्दधेत्ततो
 व्रती॥ मंत्रेनानेन विप्रैर्द्रुशं खेनांबुपत्न्यादिनां न
 मस्तस्मै निशानाथाय दक्षीणां नमोस्तुते॥ १५॥ ८

वतसंपूर्णतायां तु गृह्यार्थविधीयतां ॥ प्रातर्विसर्जयेदेवि
 मंत्रेणानेन सुवर्तो ॥ ८४ ॥ पंकजं देवि संप्रजप ममेव शतनि
 संविश ॥ ८५ ॥ यथा पुत्रस्तत्प्राहं सुखी स्यात्तत्प्रसादतः ॥ ८६ ॥
 इति विसर्जनं ॥ षोडशाद्वेतुसंपूर्णं त्रिदद्याप नमाचरेत् ॥ ८७ ॥
 विधिना ऐनकर्तव्यं शुभं सदैव नित्यं ॥ ८८ ॥ दातव्यं
 धेतु रैकैव स्वर्गशिरोगादिसंयुतं ॥ ८९ ॥ यथा यथा सुवर्तं च यथा
 नृसंनानी च ॥ ९० ॥ यथा शक्त्या सुवर्तं च दद्यात्पुनर्व्रतं त
 त्र ॥ द्विजेभ्य षोडशेभ्य प्रदद्याद्दसनादिकं ॥ ९१ ॥ इति

आ ६

महा०

॥८॥

य

तेकपितं विप्रवृत्तानां मुत्तमं वृत्तं । पद्धिधाना दनायासात्
नतेवांछितं फलं ॥८॥ कृत्वा लंघ्य चरं विप्रं राजानं स च
कारयं ॥ व्रतमेतत्तया विप्रदेयं श्रद्धावते परं ॥९॥ नास्ति
कानां पुस्तकाच्च न प्रकाशं कदाचनः ॥ नमस्तु त्वय तं सा
र्थपंकादुच्चाय वाजिनं ॥१०॥ जगामां न सा दादाय वद्वि
नीपत्रयं त्रिंशत् ॥ अपारुह्य तुरंगं विप्रो राजानि कमुपागतम् ॥
निर्वैतं तव व्रतं विप्रक्षपति तमक्राययत् ॥ नाना प्रकारसंज्ञ
शं वलं वट् कस्य च ॥११॥ व्रतानुज्ञावा दनवत्तौ जनं तु महीपते ॥

॥८॥

अथास्यमहीपालो बटपत्पाणि तं हयं ॥८४॥ तद्
तस्य प्रसादेन तूरींस्वपुरं मागमत् ॥ तमायोतं समात्तो
क्यमंगत्तपुरं दूरं ॥८५॥ उस्वंचक्रिरे पौरासौर्यं त्रिव
पुरं सरं ॥ चत्वर्यताकदोर्मात्तराजन्कलशमौलिशं ॥
पुरं नृत्पतिवामातिष्ठञ्च घंटोद्यद्यर्पं ॥ अथोक्तानि क
याकाचि त्धावती शमवरांगत्ता ॥८६॥ स्ववत्तनुत्तात्त
ताजात्तेश्मिवकुर्वती ॥ काचिदिमुक्तकेशेवकृतैकत
यनांजना ॥८७॥ काचिन्नितं वता रार्ताकाचित्पीनपयो ॥

धरा॥ अथाविशतमहीपालसाहिवरुनालयं॥६८॥
 पौरनारिजनेष्टिप्रजातैपरितविग्रहः॥अथोत्तीर्ण
 हयात्रस्माबट्वाद्द्वयलंबितः॥१०॥ जगाममंगलार
 जाचोत्तदेवीस्थितायतः॥ दृष्ट्वा तु चोत्तदेविसादोर्क
 राजबाहुर्ध्वं॥११॥ विमृश्य मनसा कुट्टाशंकाचक्रे
 ततस्त्रिमां॥ आसेद्वेन व्याजेन गतो न्यां बलुतां प्र
 ति॥१२॥ सो जग्यंया बद्धो दारको हुत्तजो हुत्त॥ तथैव
 बटुकप्रायं शृमां प्रेषितो ध्रुवं॥१३॥ ततो दुर्देवद

शसाकोपादाद्विद्यदोरकं॥ निश्लेषपत्रही पष्टससो
नापसुखेः समं॥३॥ ननु बोधवतां राजा निक्षिपति स्व
दोरकं॥ सामंत्रिवर्गजल्योद्योः कुर्वन्वार्त्तावनोद्भवो॥
चित्रदेव्यास्ततः काचिद्दासी इष्टः समागताः॥ तथा दोर
कमादाय बहुमापद्यत इतं॥५॥ ततस्तस्य विधानार्थं
स्वस्वामिनेषु निवेदितं॥ ततो बहुकमाहूय चित्रदेव्यक
रोद्भूतो॥६॥ अथ संसरेतीतेन क्षीय जादिनेन प॥॥
तैर्घात्रिकस्य निस्वानं चित्रदेविष्ठेष्टृशृणो॥७॥
तदा नाएष महिषा लोभत न बहु मं ब्रवीत्॥ अहं

यादि नंत क्षणा वृत्तस्य क्वच दोरने ॥ ८॥ इति एषो न
 पंप्रा ह दोरक त्रोटन क्रमं ॥ तच्छ्रुत्वा मंगलौ यजो जो
 लदेव्ये प्रकृष्य च ॥ ९॥ तथापि पृजने काये चित्तदे
 वी एहेव टो ॥ अत्रांतरे महालक्ष्मी वृद्धा रूपे वि
 धीत्या ॥ १०॥ जिज्ञासार्थं एतस्याश्चो लदेव्या
 समातौ ॥ तथा दुर्गराया ल्यर्थे लक्ष्मी सा पवता
 निता ॥ ११॥ चो लदेवी श्रियः शापा त्रकोलास्या तत्र
 सा तवत्य ॥ कोला पुरमिति ख्यातं द्वि तौ तन्मंगलं
 पुरं ॥ १२॥ अथा याता महा लक्ष्मी चित्तदेवी निर
 तनं ॥

बहुधा चित्तदेव्या सत्तस्तीः संमानिता चिंता ॥ १३ ॥ वृद्ध
रूपपुटित्युज्यप्रतक्षा सा नवदा ॥ पंचोपचारपूजा नि
मिषं राजीततो च यत् ॥ १४ ॥ संतुष्टा सर्वदेवेन तस्य सा
श्रीरुवाच ह ॥ श्रीरुवाच ॥ प्रसंना स्यर्वनेरेति चित्त
देवी नरंशु ॥ १५ ॥ वरं वव्रेत तोराति चित्तदेवी सुभा
शया ॥ ये करिस्म्यंतिते देवि व्रतमेतत् सुरेश्वरी ॥ १६ ॥
तद्वशमनं त्यंत्वमात्या उपयाध्वं इति वाक्यैः ॥ अद्यार
कथा ह्येषां न पसंवंधी नीम्या ॥ १७ ॥ स्मृतिं यातो धि

॥१२॥

ते देवी भक्ति न वक्तु मे लिखि ॥ त्वया सावेन न पामे तं येष
एपेति पठंति च ॥ १८ ॥ ते पाहिवांछितं सर्वं त्वया कार्यं सदैव
ही ॥ तथेत्युक्ता महा लक्ष्मी सत्रैर्वांतरधी मते ॥ १९ ॥ ॐ
श्रमंगल नृपाल तत्रागसि प्रियो चरितं ॥ चने परमेयात
तथा चित्त देवी सप्त त्वितः ॥ २० ॥ ॐ शेषर्ष्य यादुश चाराचि
त्त देवि गृह प्रति ॥ चोत्त देवी स मा माताः द्वार स्वेकी रित
जने ॥ २१ ॥ सा जगाम वनं घोरं यत्रासी दंती रा मुनिः
तस्मिन् दिने मुनि दुखी तिष्ठोक्तापि न त्व बुद्धि ॥ २२ ॥

॥१२॥

प्राबृल्याश्रममागत्यनुतपाहममुनिः॥**मुनिस्वाच॥॥॥**

कःसिद्धिंनदीमयेतारिवापुरुषोचवा॥**॥३॥**॥**घटिना**

रिसुतामेरयातु रूपाश्रेतथासुतः॥**इतिश्रुत्वा मुनिः**

नीक्यंसमुद्वाध्वं कपाटकं॥**॥४॥**॥**गृहीत्वा वरकं पीठं**

कं रास्याविनिगति॥**तत्करस्पर्शमात्रेण सुदितेन**

रकासने॥**॥२५॥**॥**अप्रास्यातां मुनिः प्राह सुत युत मां**

पुतीदौ॥**अस्मि सरो वरेपुत्री नृस्य नृनृ नृमुता**

ये॥**॥२६॥**॥**सानस्य सा ससारे यदा जौक्तं स मुद्यता**

११३॥
न० ल०

तदा प्रचंडं ब्रह्म तेन नीता सक्तुं पुटी च चित् ॥ १२॥ तं दृष्ट्वा
मुनिः प्राहुः कृता किनु मुपा गता ॥ अमुक्तं चेतो नुक्तं नु
क्तं तदुक्तमेव ॥ १२५ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्याः वाक्यं सश
यसंयुतं ॥ पत्न्या त्वस्मिन्नेव पुत्री न क्षयित्वा समाविश ॥ १२६ ॥
वने तस्यां गता या तु मत्पार्श्वं तु तथेकत्वं ॥ तत दृष्ट्वा तं
सर्वं मपक्वं पुरतस्त्विदं ॥ १२७ ॥ वृक्षादुक्षतं प्राप्ता तत्रा
थैवं ददर्श सा ॥ ततः सा दीनं वदना मुनेरंति कमागता ॥ १२८ ॥
तां दीनवदनां दृष्ट्वा मुनिः कुरुया यन्नितं ॥ अथातो कथं ॥ १२९ ॥

कुताकारज्ञानदृष्टाविचिंत्यच॥३१॥समुनिःश्रीव्रतंदिव्यं
चिलदेविमकारयत्॥व्रतकृतेयसंजाताचोलदेवीसुजा
शया॥३२॥दाक्षिण्येकेलिलिलावलेकनिकेतने॥ततः
कदाचिरागत्यवनमाषेटकेन॥३३॥मुनिर्वैष्णविरा
जातंददर्शोत्कलुलोचनां॥अथराजापुनिंप्राहकेयन्य
तिचकथ्यतां॥३४॥तद्वृत्तांतसमाख्यायराजेतांवददौमु
नि॥अथागत्यनिजंराज्यंचोलदेवीसमन्वितः॥३५॥चि
* ३६॥देविवरंवकेचोलदेयसमागतां॥समुद्रस्ययथागंगायातु

नेतनु मध्यमे ॥ ३६ ॥ तथा मंगलं तत्पश्ये जाते वा तलोचने
 परस्परं भिक्ते तस्य प्रीतो रजो बत वतु ॥ ३७ ॥ चिह्नदेव्या समं
 चो लदेव्या च सहितं शि ॥ समं दिपावती पृथ्वी तु मले
 मंगलो नृपं ॥ ३८ ॥ वतस्या स्पृशे न वहुं दुःशोपि
 ततनः ॥ ज्येष्ठं नं गङ्गा न च त्रिवरः ॥ लज्ज पश्य मंत्री
 तव यथा गुरुः ॥ ३९ ॥ नृकाय सकलान् नो गान् मंगलो
 नृत्रिवरः ॥ स पुनः स्वर्गमेत्यानृतस्य त्रीणि सुदेवतां ॥ ४० ॥
 एतैरेकचित् शक्रवता तां वतु तमे ॥ यत्कोया श्वरो

तापिलनातेवांछितं फलं ॥ प्रयागमीवतीर्थेषु देवेषु
मगवान्पथा ॥ नदिषु तथ्यातां गाव्रतेद्ये तव्रतं तथा ॥
धर्मचार्यचकार्मचमोक्षं च यदिवांछसि ॥ तदैव त्वं
व्रतं शक्रकुरुशद्वा सप्तं न्वितं ॥ १३ ॥ व्रतमिदमप्यच
शक्रेनारदेनोपदिष्टं सुरपतिरपीयस्माद्वांछितार्थच
लेने ॥ त्वमपि कुरु तथैतद्धर्मसुतो मया स्यादजिमत
फलसिद्धिपुत्रपौत्रादिबुद्धि ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
इति महाहारीव्रतकथा समाप्ता ॥ १५० ॥ संवत् १७७५

